

Чаробњак из Оза

Л. Френк Баум

Приредила Роузи Дикинс

Илустровао Мауро Еванђелиста

Језички саветник: Алисон Кели,
Универзитет Роухемптон



Превели

Ива и Никола Пајванчић

Наслов оригинала

L. Frank Baum
THE WIZARD OF OZ

Copyright © 2006 Usborne Publishing Ltd.

The name Usborne and the devices   are
Trade Marks of Usborne Publishing Ltd.

Translation Copyright © 2010 за српско издање, ЛАГУНА

Уредник:
Лесли Симс

Дизајн:
Катарина Драгославић



Садржај



Прво поглавље Ураган	7
Друго поглавље Страшило, Лименко и Лав	13
Треће поглавље Опасно путовање	21
Четврто поглавље Смарагдни град	28
Пето поглавље Зла вештица	37
Шесто поглавље Чаробњаков трик	48
Седмо поглавље Награде Оза	57
Осмо поглавље Повратак кући	62





Прво поглавље

Ураган

Дороти је живела на једној усамљеној фарми у Канзасу, где су јој једино друштво били чика Хенри, тета Ем и мали пас Тото. Једног дана, док се играла на пољу, небо се изненада смркло...

Онда је уз страшно завијање дунуо
силан ветар.

„Долази ураган!“, викнуо је чика
Хенри. „Брзо, идемо у подрум!“



Тото се преплашен завукао испод кре-
вета. Дороти је појурила за њим, док је
ветар урликао, а читава се кућа тресла.



Силовит налет ветра подигао је кућу у
небо. Дороти се тресла од страха. „Тото,
шта ли ће бити с нама?“, прошапутала је.

Кућа је сатима јездила небом... Изнена-
да су се, уз страхан тресак приземљили.

„Добро дошла у Оз“, викнуо је
неки човечуљак са шиљастом капом,
„а и много ти хвала! Управо си убила
Злу вештицу истока и све нас осло-
бодила.“



„Молим? Шта?“, упитала је Дороти,
преплашена. „Нисам ја убила никога.“

„Добро, убила ју је твоја кућа“, рекла
јој је нека жена. „Види!“ Две кошчате
ноге вириле су испод зида.



Када је Дороти погле-
дала, ноге су нестале и оста-
виле за собом само пар сребрних
ципела. Жена их је пружила Дороти.
„Сада су твоје“, рекла је.

Дороти је, сва збуњена, узела ципеле. „Знате ли пут за Канзас?“, упитала је. „Морам да се вратим кући.“

Незнанци су одмахнули главом.

„Можда Велики чаробњак може да ти помогне“, предложила је жена. „Он живи у Смарагдном граду, на крају пута од жутих опека...“



Друго поглавље

Страшило, Лименко и Лав



Дороти је спаковала нешто хране и одмах кренула у град. Хитро је ходала по жутом путу, а сребрне ципеле су звецкале по опекама.

Када је прошла поред једне њиве,
страшило јој је намигнуло. Дороти је из-
ненађена поскочила.

„Добар дан!“, рекло је Страшило.

„Па он и прича!“, помислила је Дороти.

„З-здравице“, рекла је стидљиво. „Како си?“

„Не баш најбоље“, одговорило је
Страшило.

„Овде ми је веома
досадно...“

„А куда си ти то пошла?“, упитало је
затим.

„Код чаробњака“, одговорила је Дороти.
„Треба ми помоћ да се вратим кући.“

„Чаробњака? Ког чаробњака?“, упитало
је Страшило. „Ја ништа не знам“, додало
је тужно. „Немам мозак.“

„Уф“, рекла је Дороти. „Па зашто онда
не пођеш са мном?“

Можда ће
чаробњак
да ти дâ
мозак.



И тако су кренули заједно. Земља више није била питома, па су увече ходали кроз густу шуму. Те ноћи су се склонили у једну брвнару.

Дороти се пробудила и чула неко чудно стењање. Поред гомиле цепаница стајао је човек сав од лима, непомичан као споменик.

„Јеси ли добро?“, упитала је.

„Нисам!“, простињао је Лименко. „Не могу да мрднем. Ухватила ме је киша па сам зарђао.“

Дороти је приметила кантицу с уљем па је хитро подмазала Лименкове зглобове.

„Хвала ти“, уздахнуо је он. „Овако бих можда ту стајао довека. Шта те је навело овим путем?“

